

Stephen King

Thi her findes tigre

Charles trængte frygteligt til at komme på toilettet. Det hjalp ikke, at han prøvede på at bilde sig ind, at han kunne vente til frikvarteret. Hans blære skreg til ham, og Miss Bird havde set, at han sad og vred sig.

5 Der var tre lærere, der underviste i tredje klasse på Acorn Street underskole. Miss Kinney var ung og blond og livlig og havde en kæreste, som hentede hende efter skoletid i en blå Camaro. Mrs. Trask var skabt som en marokkopude og satte sit hår op i fletninger og lo bragende. Og så var der Miss Bird.

10 Charles havde hele tiden vidst, at han ville ende hos Miss Bird. Han havde *vidst* det. Det havde været uundgåeligt. Hun lod ikke børnene gå i kælderen. Kælderen, sagde Miss Bird, var dér, hvor fyret var, og velopdragne damer og herrer kom ikke *der*, for kældre var nogle snavsede, tilsodede væmmelige steder. Unge damer
15 og herrer går ikke i kælderen, sagde hun. De går på *toilettet*.

Charles vred sig igen.

Miss Bird kastede et blik på ham. "Charles," sagde hun tydeligt, mens hun stadig pegede med pegepinden på Bolivia, "skal du på toilettet?"

20 Cathy Scott, der sad foran ham, fnisede og holdt klogeligt hånden for munden.

Kenny Griffen fnisede og sparkede til Charles under bordet.

Charles blev rød i hovedet.

"Svar mig, Charles," sagde Miss Bird højt og tydeligt. "Skal du

25 ... " (*urinere, nu siger hun urinere, som hun altid gør*)

"Ja, Miss Bird."

"Ja hvad?"

"Jeg skal i kæld- på toilettet."

Miss Bird smilede. "Udmærket, Charles. Du får lov. Og næste gang er du så venlig ikke at vente på at blive spurgt."

Almindelig fnisen. Miss Bird slog på tavlen med sin pegepind.

Charles traskede op mellem bordene mod døren, mens tredive
 5 par øjne borede sig ind i hans ryg, og alle børnene, også Cathy Scott, vidste, at han skulle ud på toilettet for at urinere. Døren var mindst en fodboldbanes længde væk. Miss Bird fortsatte ikke undervisningen, men forholdt sig tavs, indtil han havde åbnet døren, trådte ud på den velsignet tomme gang og lukkede døren efter
 10 sig.

Han gik hen ad gangen mod drengenes toilet

(*kælder kælder kælder HVIS JEG VIL*)

lod fingrene glide hen over væggens kølige fliser, lod dem hoppe hen over de meddelelser, der var sat fast med tegnestifter
 15 på opslagstavlen og let hen over den røde

(*KNUS GLASSET I TILFÆLDE AF NØDSITUATION*)

brandalarm.

Miss Bird kunne *lide* det. Miss Bird kunne *lide* at få ham til at rødme. For øjnene af Cathy Scott – som *aldrig* skulle i kælderen,
 20 var det retfærdigt? – og alle andre.

Gamle t-æ-v-e, tænkte han. Han stavede det, fordi han i fjor havde besluttet sig til at tro, at Gud ikke betragtede det som en synd at sige det, hvis man stavede det.

Han gik ind på drengenes toilet.

25 Der var køligt derinde, og der hang en svag, ikke ubehagelig lugt af klor i luften. Nu, midt på formiddagen, var der rent og tomt, fredeligt og ganske behageligt, slet ikke det tilrøgede, stinkende aflukke i Star Theatre inde i byen.

Toilettet

30 (*kælderen!*)

var bygget som et L, hvis korte side var dækket af små, firkan-
 tede spejle og hvide porcelæns håndvaske og en holder med papir-
 håndklæder,

(*NIBROC*)

35 den lange side var udstyret med to urinaler og tre toilet-aflukker.

Charles gik rundt om hjørnet efter at have stirret gnavent på sit smalle, temmelig blege ansigt i et af spejlene.

Tigeren lå hende i den anden ende, lige nede under det nobret-hvide vindue. Det var en stor tiger med gulbrune persienner og mørke striber hen over pelsen. Den så vagtsomt op på Charles, og dens grønne øjne blev små sprækker. En slags silkeblød, spindende knurren trængte ud af dens mund. Glatte muskler spændtes, og tigeren kom på benene. Dens hale piskede og frembragte små klingrende lyde mod det sidste urinals porcelæns side.

Tigeren så temmelig sulten og meget onskabsfuld ud.

Charles skyndte sig tilbage ad den vej, han var kommet. Døren syntes at være en evighed om at lukke sig pneumatisk hvæsende bag ham, men da den gled i, betragtede han sig som sikker. Denne dør åbnedes kun indad, og han havde aldrig hørt om tigre, der var kvikke nok til at kunne åbne døre.

Charles tørrede sig om næsen med bagsiden af hånden. Hans hjerte hamrede så hårdt, at han kunne høre det. Han trængte stadig til at gå i kælderen, mere end nogen sinde.

Han vred sig, klynkede og pressede en hånd mod underlivet. Han *skulle* altså sådan i kælderen. Hvis han bare kunne være sikker på, at der ikke kom nogen, ville han bruge pigernes. Det var lige ovre på den anden side af gangen. Charles så længselsfuldt på det, vidste, at han aldrig turde vove det, ikke om der så gik en million år. Hvad nu hvis Cathy Scott kom? Eller – åh rædsel! – hvad nu hvis *Miss Bird* kom?

Måske var tigeren bare indbildning.

Han åbnede døren på klem og kiggede ind.

Tigeren stirrede tilbage på ham bag L'ets hjørne, og dens øjne lyste grønt. Charles syntes, at han kunne se en lille blå plet i det strålende grønne, som om tigeren havde ædt et af hans. Som om...

En hånd lagde sig om hans hals.

Charles udstødte et halvkvalt skrig og mærkede sit hjerte og sin mave arbejde sig op gennem halsen. Et frygteligt øjeblik troede han, at han ville tisse i bukserne.

Det var Kenny Griffen, der smilede selvtilfreds. "Miss Bird sendte mig ud efter dig, fordi du har været væk i flere år. Du får ballade."

"Ja, men jeg kan ikke gå i kælderen," sagde Charles, der følte sig svag efter den skræk, Kenny havde jaget i ham.

"Du har forstoppelse!" klukkede Kenny henrykt. "Vent til jeg fortæller *Caaaathy* det!"

"Det vil jeg råde dig til at lade være med!" sagde Charles indtrængende. "Det har jeg for resten heller ikke. Der er en tiger
5 derinde."

"Hvad laver den der?" spurgte Kenny. "Pisser den?"

"Det ved jeg ikke," sagde Charles og vendte ansigtet ind mod væggen. "Jeg ville bare ønske den ville forsvinde." Han begyndte at græde.

10 "Hov," sagde Kenny forvirret og lidt skræmt. "Hvad er der i vejen?"

"Hvad nu, hvis jeg bliver *nødt* til det? Hvad nu, hvis jeg ikke kan lade være? Miss Bird vil bare sige..."

"Kom nu," sagde Kenny og tog ham i armen med den ene
15 hånd, mens han skubbede døren op med den anden. "Du skal nok klare det."

De gik ind, før den rædselsslagne Charles kunne nå at rive sig løs og flygte tilbage til døren.

"Tiger," sagde Kenny med foragt i stemmen. "Mand, altså,
20 Miss Bird slår dig *ihjel*."

"Den er omme på den anden side."

Kenny begyndte at gå forbi håndvaskene. "Kis-kis-kis? Kis?"

"Lad være!" tyssede Charles.

Kenny forsvandt rundt om hjørnet. "Kis-kis? Kis-kis? Kis-"

25 Charles styrtede ud ad døren igen og pressede sig ind mod væggen, ventede med hænderne for munden og øjnene klemte i, ventede, ventede på skriget.

Der kom ikke noget skrig.

Han havde ikke nogen anelse om, hvor længe han stod dér,
30 stivnet og med en blære, der var ved at sprænges. Han så på døren til drengenes kælder. Den sagde ham ingenting. Det var bare en dør.

Han ville ikke.

Han *kunne* ikke.

35 Men til sidst gik han ind.

Håndvaskene og spejlene var pæne, og den svage lugt af klor var uforandret. Men det var, som om den dækkede over en anden

lugt. En svag, ubehagelig lugt som af kobber, der lige var blevet klippet igennem.

Med en (tavs) skælven gik han ind i L'ets hjørne og kiggede rundt om det.

5 Tigeren lå fladt på gulvet og slikkede sine store poter med en lang, lyserød tunge. Den så ligegyldigt på Charles. Der sad en stump af en skjorte fast i en af dens kløer.

Men hans tissetrang var en hvidglødende pine nu, og han kunne ikke modstå den. Han *skulle*. Charles listede på tæer tilbage
10 til den hvide porcelænskumme nærmest døren.

Miss Bird brasede ind, netop som han var ved at lyne sine bukser.

“Nå, din modbydelige, snavsede lille dreng,” sagde hun, næsten eftertænksomt.

15 Charles holdt øje med hjørnet. “Undskyld, Miss Bird – tigeren – jeg skal nok gøre vasken ren – jeg bruger sæbe – jeg sværger, at jeg nok skal...”

“Hvor er Kenneth?” spurgte Miss Bird roligt.

“Det ved jeg ikke.”

20 Han vidste det virkelig ikke.

“Er han omme bagved?”

“Nej!” råbte Charles.

Miss Bird gik hen til det sted, hvor væggen drejede. “Kom her, Kenneth. Nu med det samme.”

25 “Miss Bird...”

Men Miss Bird var allerede rundt om hjørnet. Hun ville kaste sig over ham. Charles tænkte, at Miss Bird snart ville finde ud af, hvad det betød, når nogen kastede sig over én.

Han gik ud ad døren igen. Han drak lidt vand af vandkummen. Han så på det amerikanske flag, der hang over indgangen til
30 gymnastiksalen. Han så på opslagstavlen. Uglefar sagde INGEN FORURENING, DET ER NU MIN MENING. Betjent Venlig sagde GÅ ALDRIG MED FREMMEDE. Charles læste det hele to gange.

Så gik han tilbage til klasseværelset, gik ned mellem bordene til
35 sin plads med blikket rettet mod gulvet og gled ind på sin stol. Klokken var et kvarter i elleve. Han tog *Roads to Everywhere* frem og begyndte at læse om Bill ved Rodeo-stævnet.